

vet fondens udlånskapital, dels efter 10 års forløb anvendt til tilbagebetaling af de indskudte andele — således at fonden efter 25 års forløb ubeskåret vil kunne overgå til den islandske stats ejendom. Fonden kan endvidere yde garantier for lån ydet fra anden side. Ved sådanne garantiforpligtelser hæfter den islandske stat, men ikke de øvrige deltagere, i det omfang, fondens midler ikke strækker til.

De øvrige nordiske lande, derunder Danmarks, beslutning om at søge en industrialiseringsfond oprettet må på den ene side ses på baggrund af den traditionelle nære kulturelle og politiske forbindelse mellem Island og de øvrige nordiske lande og på den anden side den interesse, der knytter sig til, at Island inddrages i det markedssamarbejde; der i forvejen har de øvrige nordiske lande som deltagere. Ikke mindst med henblik på Islands eventuelle senere tilknytning til et videregående nordisk økonomisk samarbejde vil det være af afgørende betydning, at det ikke står uden for frihandelsområdet.

For Danmarks vedkommende vil der som omtalt også umiddelbart være forbundet handelspolitiske fordele med islandsk medlemskab. Danmark var i 1969 Islands trediestørste vareleverandør efter Storbritannien og Forbundsrepublikken Tyskland med en eksport, der spænder over et betydeligt varesortiment. I den foreliggende aftale om en industrialiseringsfond er der ikke truffet bestemmelser om, at fondens udlån skal være bundet til køb i de nordiske lande. Det er midlertid forudsat, jfr. forslaget § 1, at fondens oprettelse vil føre til et forøget teknisk-økonomisk samarbejde mellem Island og de nordiske lande.

Indholdet af EFTA-rådets beslutning.

I EFTA-rådets beslutning fastslås det, at Islands tiltrædelse af EFTA-konventionen og associeringsaftalen med Finland sker under hensyntagen til en af den islandske regering den 12. november 1968 indgIVEN ansøgning om medlemskab og i bevidstheden om betydningen af, at samhandelens liberalisering kommer til at omfatte det størst mulige geografiske område. Det fastslås endvidere, at rådets beslutning er truffet ud fra ønsket om at fremme udviklingen af og erhvervsudbredningen i den islandske økonomi.

Beslutningens §§ 1 til 8 omhandler de i forhold til Island nødvendiggjorte tilpasninger af konventionsteksten og vedrører især de for Islands vedkommende fastsatte tidsfrister med hensyn til afvikling af indførselstold og kvantitative restriktioner og fjernelse af ethvert beskyttelselement, der indgår

i indenlandske skatter, andre indenlandske afgifter samt finanstillad.

§ 9 forhøjer det hidtil fornødne antal stemmer ved bekræftende stemmeafgivning fra fire til fem medlemsstater. § 10 omhandler Islands tiltrædelse af associeringsaftalen mellem medlemsstaterne i Den europæiske Frihandelssammenslutning og Den finske Republik. §§ 11 til og med 15 omhandler EFTA-konventionens og associeringsaftalens ikrafttræden i forhold til Island samt EFTA-rådsbeslutningens ikrafttrædelse, notificering og deponering.

Afviklingen af tolden, oprindelsesreglerne m.v.

Ifølge EFTA-rådsbeslutningens paragraf 1 skal Island nedsætte og endeligt afskaffe den i EFTA-konventionens artikel 3 omhandlede told og tilsvarende afgifter på varer fra sammenslutningens område i løbet af perioden indtil udgangen af 1979. Den første nedsættelse, der er på 30 pct., skal finde sted på tidspunktet for EFTA-konventionens ikrafttrædelse i forhold til Island, d.v.s. formentlig den 1. marts 1970. Afviklingen finder derpå sted i årlige trin på 10 pct. fra den 1. januar 1974.

Det fremgår af paragraf 2, at Island fra og med den 1. januar 1980 ikke må pålægge nogen vare, der i henhold til bestemmelserne i EFTA-konventionens artikel 4 er berettiget til områdetoldbehandling, indførselstold.

Det fremgår endvidere af beslutningens paragraf 4, at den i EFTA-konventionens artikel 3, stk. 3, nævnte basistold, der skal danne udgangspunktet for Islands toldnedsættelser, som hovedregel vil være den i Island pr. 1. januar 1970 faktisk anvendte told; det fremgår af paragraf 7 stk. (b), at den i EFTA-konventionens tillæg A, stk. 4, omhandlede basistold, der skal lægges til grund ved genindførelse af told, der er midlertidigt suspenderet eller nedsat i Island, forudsættes at være den told, som ville have været pålagt den 1. januar 1970, såfremt tolden på dette tidspunkt ikke havde været midlertidigt suspenderet eller nedsat. Fristen for Islands genindførelse af en den 1. januar 1970 suspenderet eller nedsat indførselstold på de i samme tillæg stk. 2 nævnte vilkår udløber i overensstemmelse med paragraf 7 stk. (a) med udgangen af 1974.

Svarende til den Portugal fra EFTA's oprettelse indrømmede adgang til inden for en årrække at indføre ny eller forhøje bestående told for at fremme udviklingen af en bestemt produktion indrømmes der i medfør af EFTA-rådsbeslutningens paragraf 3 Island adgang hertil på hvilket som helst tidspunkt inden den 1. januar 1975. Det er dog en forudsætning herfor, at de omhandlede produkter på det pågældende tidspunkt ikke fremstilles i betydelige